

90 – සිභිවෙනවා සිභිවෙනවා

සිභිවෙනවා සිභිවෙනවා තිතර දෙව්විලේ මට සිභිවෙනවා
මල ගැනැ ඔබේ පුත් ජේපු තුමා කියාපු විසිතුරු විස්මත කථා
සගටුසි පියාණන්ද, මල මට සිභිවෙනවා

පියාගේ වග තුග මට හඳුනා දෙන්න හිතා මල කිව කථා
ජේපුත් කොතෙකුත් සිභිවෙනවා සග වැසි පියාව මට පෙනෙනා

බාල අකිකරු පුතා එදා පියාව අත්හැර දමා ගිය
රුපමාවක් ලෙසැ මා සඳහා කිව වගේ ඒ මට හැගෙනා

පියාව අත් හැරා දමා ගියේ ඇත්වෙලා දුර රටකට තේ
ඒ මේ සසරේ දුර කතරේ තතු මට හොඳ හැටි වැටුහෙන්නේ

හිතාට වුණු දේ මටත් වුණේ මොත්වා හොයා මා මෙහි ඉන්නේ
ඉසුරු කියා මා මෙතෙක් අත් සෙවවේ වසුරුයි මගේ පියේ

පුතා එදා හොඳ සිභිය ලබා පියාද ගෙදර ද සිභිකෙරුවා
ඇයි යන්නේ මා මෙහි මැරිලා තැගිවිම යම් මම පියා සොයා

මේ සසරේ මම මිදි එදා එම් ද පියේ ඔබේ වහල සොයා
මා එනතුරු මල සූපුම හෙලා ඇයේ දිගු කැරුගෙන සිටිනි බලා

කවදා මල මගේ බෙල්ල බදා හාද දිදි පිළිගන්නේ මා
මුදුවක් ඇගිල්ලේ මගේ දමා මගුල් ඇදුම මට පොරවාලා

සාදාකාල මංගල මෙසේ බොජුතට මා ලංකැරු ගත්තේ
“තොදුකිත” දේ මා අදහන්නේ, අදහන දේ මා දැකැගන්නේ